

BDF - Jaarverslag 2010

Ook 2010 was weer in een zuchtje voorbij. Het BDF heeft zijn tijd besteed aan het "meest essentiële", wat niet wil zeggen dat al de rest onbeduidend is, want de ontplooiing van de mens zou bij alles het centrale belangstellingspunt moeten zijn. Kiezen is altijd verliezen, maar de maatschappelijke integratie van personen met een handicap en de erkenning van hun fundamentele rechten zullen steeds de motor zijn achter alles wat het BDF doet.

- Respect voor de fundamentele rechten
- Verandering van paradigma (de omgeving is de factor die de handicap creëert of verergert; het is de taak van overheid om deze obstakels in de omgeving weg te werken, om het beleid te bepalen en uit te werken mede in functie van de specifieke behoeften van personen met een handicap en zieken, zodat ze op gelijke voet met iedereen in de maatschappij kunnen worden geïntegreerd)
- Medewerking van de personen zelf aan het bepalen van hun behoeften en de oplossingen die kunnen worden geboden
- Mainstreaming van de behoeften inzake handicap in alle domeinen van het economische, sociale politieke en culturele leven,

zijn allemaal eisen van onze verenigingen, die voortaan worden ondersteund door en verankerd zijn in een internationale tekst die door België en nu ook door de Europese Unie is geratificeerd: *HET VERDRAG INZAKE DE RECHTEN VAN PERSONEN MET EEN HANDICAP*.

De Staat en alle overheidsinstellingen hebben thans de morele verantwoordelijkheid en de juridische verplichting om zowel op internationaal als op Belgisch vlak dit Verdrag uit te voeren, in een welbepaalde zin en volgens een werkmethode waarvan niet kan worden afgeweken. Door dit Verdrag te ratificeren, heeft België geen keuze meer met betrekking tot de filosofische oriëntaties van zijn beleid. Op regelmatige tijdstippen zal er trouwens rekenschap moeten worden afgelegd voor de internationale gemeenschap en voor de onderdanen.

Men zou aldus kunnen denken dat alle ingrediënten aanwezig zijn opdat een beleid dat rekening houdt met de rechten, verplichtingen en behoeften van alle personen met een handicap een prioriteit zou worden.

Eenzijds zouden we dan geen rekening houden met onze denk- en doegewoonten "voor de andere en niet met de andere" die in ieder mens zitten geworteld en waarvan de werking van onze instellingen zelf diep is doordrongen. Zou dit een pervers effect zijn dat gepaard gaat met de evolutie van de Belgische verzorgingsstaat die verstrikt zit een hogere beweging van globalisering en regelmatige economische en existentiële crises? Zou het voorwendsel dat er door middel van – absoluut noodzakelijke – mechanismen voor de herverdeling van de rijkdom doelstellingen op het vlak van sociale bescherming en sociale rechtvaardigheid worden nagestreefd, onze burgers de kracht tot bewustmaking en mobiliseren definitief hebben ontnomen?

Anderzijds is België steeds groot geweest in de kunst om humanitaire en sociale intenties die het grootste respect afdwingen op papier te zetten. Deze intenties worden gekenmerkt door hun hoge democratische waarde, hun bekommernis tot gelijke behandeling van iedereen en de bescherming van de zwaksten. De teksten zijn prima, maar de concrete uitwerking ervan stemt vaak tot nadenken of slaat menigeen met verstomming. De realiteit is soms een onvolledige, vervormde, nauwelijks herkenbare of totaal tegenstrijdige afspiegeling van de teksten.

We stellen vast dat wanneer de Staat, soms met een duwtje in de rug, zijn verantwoordelijkheden opneemt, de adem meestal snel op is! Op de internationale scène blijven de illusies overeind en

met wat geluk kan de Staat de gebrekkige structurering van de organisaties op het terrein niet worden aangewreven. In andere gevallen geeft de Staat aan veelbelovende teksten een heel eigen interpretatie die vaak restrictief of tendentiek is. We weten allemaal dat bij gebrek aan reactie, al onze inspanning tot niets worden herleid. De crisis wordt vaak als motief aangehaald. Dat is al te gemakkelijk en geeft blijk van slechte wil! Met het Verdrag zijn we opgenomen in het exclusieve register van de toegang tot de fundamentele rechten voor alle mensen!

Het is noch het moment, noch de plaats voor deze analyse, maar we moeten in onze strategieën, onze agenda's en onze acties steeds rekening houden met het feit dat de structuren van de Belgische Staat functioneren op een manier dat de richtsnoeren en het beleid grotendeels worden bepaald buiten het Belgische (en trouwens ook het Europese) parlement. Als we onze verkozenen en onze regeringen geen carte blanche willen geven, hebben we geen andere keuze dan hun er telkens opnieuw met aandrang aan te herinneren

- dat zij de vertegenwoordigers en de verdedigers zijn van onze rechten, plichten en behoeften
- dat het hun taak is om in die geest de regelgeving en het beleid te bepalen
- EN om ons daarbij te betrekken,
- ongeacht de plaats en het domein waarop het voorbereidend werk en de beslissing betrekking hebben

Het denkwerk van onze verenigingen is op dit vlak onmisbaar. Wie kent onze democratische vertegenwoordigers en beleidsmakers beter en wie kan hen beter sensibiliseren voor de behoeften en de uitdagingen op het terrein?

De participatieve en transversale logica die het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap voorstaat, heeft het BDF toegelaten om het hele jaar 2010 nieuwe deuren in te trappen. Wij hebben de structuren, de mannen en de vrouwen, die ons toelaten om deze definitief ingetrapte deuren open te houden. De keuze is aan ons: *niets over ons zonder ons* blijft een prioriteit, maar voor alle eerder aangehaalde redenen en nog andere redenen, moet we ons doen gelden. Het is heel goed dat het BDF een vzw is geworden die wordt erkend aan de discussietafel: de onafhankelijkheid, de ruime territoriale representativiteit, de kwaliteit van het denkwerk en van de acties hebben het gemaakt tot een volwaardige actor die men niet links kan laten liggen en die wordt erkend door de parlementen en de beslissingsstructuren van het federale niveau en van de deelgebieden. De verandering van paradigma staat in de teksten; nu moet er werk van worden gemaakt: de acties van het BDF en de verenigingen die er lid van zijn, zullen daartoe bijdragen.

Concreet

1. Het BDF heeft gewerkt aan twee belangrijke inhoudelijke dossiers:
 - a. Het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, dat door België werd geratificeerd in 2009.
 - b. Het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, dat door België werd geratificeerd in 1983.Maar het BDF heeft ook gewerkt aan erg diverse dossiers met betrekking tot de toegang tot goederen en diensten: de Europese actualiteit blijft steeds de belangrijkste motor voor het werk van het BDF.
2. Daarbij heeft het BDF zich sterk gepositioneerd op Europees en internationaal vlak.
3. Heeft het BDF de positionering van het Belgisch adviesnetwerk inzake handicap ondersteund.
4. Heeft het BDF het Belgisch voorzitterschap benut.
5. Het BDF bouwt zijn website uit om de ontwikkeling van zijn kennis zo goed mogelijk te ondersteunen
6. Het BDF wil dagdagelijks openstaan voor de buitenwereld.

1. De dossiers

a. Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap

i. Medewerking aan de uitwerking van artikel 33

1. Het BDF en de NHRPH hebben gemeenschappelijke standpunten bepaald met betrekking tot de uitwerking van dit artikel. Bij elke mogelijkheid tot tussenkomst werd de klemtoon gelegd op
 - a. De noodzaak om alle filosofische opties, prioriteiten en uitdagingen van het Verdrag te respecteren
 - b. De deelname van personen met een handicap aan de denk- en beslissingsprocessen
 - c. De absolute verplichting om de rollen van alle actoren te respecteren en mechanismen te creëren die de uitwisseling met en het werkelijk betrekken van personen met een handicap mogelijk maken
 - d. De nodige concrete budgettaire en menselijke middelen voor het creëren van de mechanismen voor de uitvoering van artikel 33.
2. Het BDF heeft de toelating gevraagd en gekregen om
 - a. samen met de NHRPH, op kosten van de federale Staat, deel te nemen aan de 2^e Conferentie van de Staten die partij zijn in New-York, op 1, 2 en 3 september 2010
 - b. mee te werken aan de voorbereiding van de Conferentie van 18 en 19 november 2010, gewijd aan de uitvoering van artikel 33 van het Verdrag. Dankzij de steun van het EDF en de volharding van het BDF, was de eerste dag van de Conferentie exclusief gewijd aan het betrekken van personen met een handicap bij de uitwerking van het Verdrag, met de actieve participatie van de personen zelf in de plenaire sessies en de werkgroepen
 - c. deel te nemen aan de politieke besprekingen met betrekking tot de uitwerking van artikel 33.2 en 33.3 (werkvergaderingen met Staatssecretaris Jean-Marc Delizée en met de directie van het Centrum voor gelijkheid van kansen). Het valt hier sterk te betreuren dat de politieke crisis de uitwisselingen heeft verstoord en het bereik ervan heeft beperkt, waardoor we aan de vooravond van 2011 nog weinig hoop koesteren met betrekking tot de volledige uitwerking van de 2 laatste leden van artikel 33:
 - de onafhankelijke instantie belast met de bevordering, de bescherming en de follow-up van het Verdrag blijft een concept zonder inhoud. De Interministeriële Conferentie die haar werkzaamheden aan dit dossier had gewijd, heeft slechts weinig vergaderd en is niet verder gegaan dan vage intentieverklaringen
 - het betrekken van het maatschappelijk middenveld en van de personen met een handicap in het bijzonder bij de denk- en beslissingsprocessen, met inbegrip van die rond de uitwerking van de mechanismen zelf heeft nooit plaatsgevonden buiten de beslotenheid van het Kabinet dat belast is met personen met een handicap
 - de conferentie van 18 en 19 november over de uitvoering van het Verdrag inzake de rechten van personen met een

handicap werd afgesloten met een keur van goede praktijken en juridische en concrete aanbevelingen, die in de weken nadat dit hemelse manna uit de lucht leek te vallen alweer in de kast verdwenen. Vindt de politiek dat het volstaat om het hierbij te houden?

3. Het BDF heeft het initiatief genomen om een alternatief verslag op te maken: het zal eind 2011 worden ingediend bij het Bureau van de Verenigde Naties en zal in 2012 worden verdedigd voor het Comité van experts. Er werd in de raad van bestuur beslist dat het in 2011 een absolute prioriteit zou worden om de verenigingen van het BDF en de nationale en regionale adviesraden van personen met een handicap zo veel mogelijk te betrekken om zo veel mogelijk informatie over de behoeften en de uitdagingen op het terrein te verzamelen.

ii. Basisartikelen van het Verdrag

We hebben kunnen vaststellen hoe verstrekkend het Verdrag wel is. Meer dan 20 artikelen herinneren eraan dat alle personen met een handicap op gelijke voet met iedereen al hun rechten en plichten moeten kunnen genieten en uitoefenen. Vele van deze artikelen beschrijven, rekening houdend met de specifieke behoeften van personen met een handicap, tot welke concrete strategieën en maatregelen de Staten die het Verdrag hebben geratificeerd zich verbinden. De Staten kunnen zich er niet meer aan onttrekken!

Artikelen 12 (rechtsbekwaamheid), 18 (vrijheid van verplaatsing), 24 (onderwijs), 25 (toegang tot gezondheidsdiensten, financiële producten en verzekeringsproducten) zijn in 2010 van nut geweest om het standpunt van het BDF te ondersteunen in dossiers zoals die met betrekking tot de aanpassing van de wet op de juridische bescherming, de Europese mobiliteitskaart, de toegang tot onderwijs voor iedereen en de liberalisering van de diensten van algemeen belang.

b. Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten

Het EDF en de IDA informeerden ons in 2009 over het vijfde Belgische verslag over de toepassing van het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 16 december 1966. Onze aandacht ging al heel snel naar het hoofdstuk over de opsluiting van personen met een geestelijke handicap. Na het verslag volledig te hebben gelezen, drong een vastberaden en daadkrachtige reactie zich op. Het BDF richtte een werkgroep op met leden en vertegenwoordigers van de adviesraden van personen met een handicap. Na drie werkvergaderingen en het nodige e-mailverkeer, werd een 40 pagina's tellend verslag gebaseerd op diverse, concrete, relevante en gedocumenteerde bijdragen bezorgd aan het Comité van experts van de VN. Het BDF heeft verslag verdedigd in Genève. De experts hebben aanbevelingen geformuleerd die grotendeels overeenstemden met onze opmerkingen en de leemtes die wij hebben geïdentificeerd in het Belgische systeem. Dit eerste verslag, ook al was het niet exhaustief (het werd immers op enkele weken tijd gemaakt), heeft de grote verdienste gehad het BDF te sensibiliseren voor de rapporteringsprocedures van de VN. Het heeft ook gezorgd voor erkenning bij de FOD Justitie, die na deze oefening te kennen heeft gegeven in de toekomst met het BDF te willen samenwerken in het kader van de opvolging van de aanbevelingen van het Comité van experts van de VN. Deze oefening heeft het BDF ook gesterkt in zijn verlangen om te zorgen voor het eerste alternatieve verslag met betrekking tot de toepassing van het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap.

- c. En verder
- i. De Europese strategie voor duurzame groei en banen 2010-2020
 - ii. De Europese strategie voor personen met een handicap 2010-2020
 - iii. Armoedebestrijding en toegang tot goederen en diensten
 - iv. Vrij verkeer en de toegankelijkheidskaart
 - v. Het ontwerp van non-discriminatie richtlijn

2. Positionering op Europees en internationaal vlak

We beklemtonen meteen dat het Belgisch voorzitterschap tijdens het tweede halfjaar een springplank was voor de formele en informele contacten: talrijke dossiers hebben toegelaten het werk van het BDF in de schijnwerpers te zetten. Het blijft een visitekaartje voor de toekomst.

a. Toegankelijkheidskaart: Berlijn, Boedapest, Brussel.

Het BDF werd in 2010, zowel door andere ngo's en adviesraden als door officiële structuren (Europese Commissie – Europese dagen voor personen met een handicap – december 2010 en Jean-Marc Delizée, Staatssecretaris voor Personen met een handicap), herhaaldelijk gevraagd om het project voor te stellen dat – dient het nog gezegd? – ontstaan is tijdens een denkoefening van de AV van het BDF. De interesse is sterk en groot: zo heeft het BDF volledige steun toegezegd gekregen tijdens de laatste RvB van het EDF: het vrij verkeer van personen met een handicap in Europa zal het thema worden van hun sensibiliseringscampagne voor 2011; het dossier van de toegankelijkheidskaart zal juridische ondersteuning krijgen van het EDF. De Commissie van haar kant heeft zich eveneens ertoe verbonden om het nut te onderzoeken van een dergelijke kaart als factor om het vrij verkeer van personen met een handicap te vergemakkelijken. We beklemtonen nog dat vele Belgische en Europese actoren vragende partij zijn voor een dergelijke kaart (spoorwegen, luchtvaartmaatschappijen, ...).

b. Europese strategie voor duurzame groei en banen 2010-2020 – Ontmoeting met de Voorzitter van de Europese Raad

Bij de opmaak van het project had het BDF de federale regering en de Europese instanties gevraagd om specifieke aandacht te besteden aan de behoeften van personen met een handicap, om hun integratie in de maatschappij te verbeteren. Er werd uiteindelijk geen specifiek punt met betrekking tot personen met een handicap opgenomen in de strategie, maar er dient wel te worden vermeld dat naar aanleiding van deze acties op Europees vlak, de Voorzitter van de Raad, Herman van Rompuy, het BDF en het EDF wou ontmoeten en dat hij, omdat hij bekommerd is om het fenomeen uitsluiting, zich heeft geëngageerd om een sociaal agenda te steunen met bijzondere aandacht voor dit punt. Hij heeft ook gezegd open te staan voor toekomstige ontmoetingen.

c. Europese strategie voor personen met een handicap 2010-2020 – Vragen aan de Belgische eerste minister en aan de Europese Commissie

Het BDF en het EDF zijn erg actief geweest op het vlak van de uitwerking van de nieuwe strategie, die voor hen volledig in overeenstemming moet zijn met de filosofie van het Verdrag. Het BDF heeft in de tweede helft van 2010 vragen gesteld aan de premier, in zijn hoedanigheid van Voorzitter van de Raad. De besprekingen tussen het EDF en de Commissie hebben hun vruchten afgeworpen: het actieplan overstijgt de verwachtingen: het document waarin de Commissie zich engageert voor de 10 komende jaren is ambitieus en is een uitstekende hefboom voor de uitwerking van Europese en nationale beleidsmaatregelen.

d. Armoede en handicap – Rondetafelconferentie van 18 en 19 oktober 2010 – Interpellatie van de Belgische regering

Het BDF is er lang van overtuigd dat er bruggen moeten worden geslagen tussen deze twee dossiers, waarvoor er thans geen geïntegreerd beleid bestaat. Op federaal niveau gaat het bovendien om twee verschillende bevoegdheden. Talrijke studies van onze verenigingen, maar ook officiële studies, hebben niet alleen uitgewezen dat een handicap een armoedesituatie verergert, maar ook dat armoede een factor is die leidt tot meer ziekte en handicaps. De beide situaties hebben in ieder geval als gemeenschappelijk kenmerk dat ze leiden tot sociale uitsluiting.

Het BDF is tevreden dat deze problematiek thans actief wordt opgevolgd door de NHRPH, die zetelt in de actiegroep die moet meewerken aan de opmaak van het Nationaal Actieplan Sociale Inclusie.

Het BDF heeft van de Staatssecretaris belast met armoedebestrijding mogen deelnemen aan de Rondetafelconferentie over armoede die hij heeft georganiseerd op 18 en 19 oktober 2010. Een handicap werd uitdrukkelijk naar voor geschoven als factor die armoede verergert. Bij deze gelegenheid hebben lidverenigingen van het BDF bovendien hun ervaringen kunnen voorstellen, waarbij ze beklemtoonden dat hoewel uitsluiting zeker en vast het resultaat is van een te laag inkomen (In België ontvangt een alleenstaande persoon met een handicap een inkomensvervangende tegemoetkoming (IVT) van 726,15 € per maand. Dit bedrag ligt onder de armoededrempel van 878 € per maand), deze uitsluiting ook haar wortels heeft in het gebrek aan toegang tot kwaliteitsvolle goederen en diensten (onderwijs, verzorging, transport, enz.), wat leidt tot de conclusie dat de armoededrempel niet volstaat om een waardig leven te kunnen leiden en dat er meer in de richting moet worden gewerkt van het concept van een toereikend minimuminkomen dat rekening houdt met de specifieke behoeften van personen met een handicap. In het beleidsdenken is men hiervan nog ver verwijderd, maar het idee is op zijn minst aangekaart en enkelingen zijn reeds overtuigd van het belang van beleidscoördinatie op het vlak van de bestrijding van uitsluiting omwille van een handicap en/of armoede.

e. VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap – Conferentie van de Staten die Partij zijn – NY – september 2010
Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten – Genève – november 2010

Het BDF kreeg (samen met de NHRPH) de nodige financiële steun om de werkzaamheden op te volgen van de 2e Conferentie van de Staten die Partij zijn in NY. Het BDF werd geaccrediteerd als Belgische representatieve organisatie en zetelde aan de zijde van het EDF op de banken van de VN.

Enkele weken later nam het BDF plaats voor de VN-experten in Genève, in het kader van de voorstelling van het alternatieve verslag over het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (zie hoger).

Het BDF besteeg de hoogste treden van de meest achtenswaardige internationale instantie en liet daar een diepe indruk na: sommige experts beaamden dat de handicapproblematiek nog steeds stiefmoederlijk wordt behandeld wanneer het over discriminatie gaat en ook niet de verdiende aandacht krijgt. Het is van fundamenteel belang om de behoeften en de bekommernissen van het terrein kenbaar te maken, te meer omdat België via zijn officiële vertegenwoordigers steeds en zeer goed het beeld weet op te hangen dat het de verdediging van de rechten van de zwaksten hoog in het vaandel draagt.

3. Ondersteuning van het handicapadviesnetwerk op Belgisch niveau: kennisdelen

a. Met de NHRPH

Het BDF blijft fundamenteel een platform dat belast is met het informeren en sensibiliseren van zijn leden en politieke gesprekspartners.

De belangrijkste opdracht van het BDF blijft in feite de overdracht van kennis: van de supranationale instanties naar onze organisaties toe (We mogen niet vergeten dat de Belgische regelgeving voor 50% een omzetting is van Europese en internationale regelgeving! Denken we nog maar aan de reikwijdte van het nieuwe VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, maar ook aan de richtlijnen inzake tewerkstelling, luchtvaart, sociale diensten van algemeen belang, ...), maar ook van onze verenigingen naar de internationale instanties toe; daarbij is het EDF vaak een belangrijke bondgenoot (het dossier van de mobiliteitskaart is een uitstekend voorbeeld van deze constructieve relatie).

Gelet op de beperkte middelen (dient het nog herhaald dat het secretariaat slechts 2 medewerkers telt?) en de grote hoeveelheid te verwerken en te verspreiden informatie en rekening houdend met de competentie en de expertise van de handicapadviesorganen in België, is het BDF al heel snel nauw gaan samenwerken met de NHRPH: het BDF informeert en sensibiliseert de NHRPH, die op zijn beurt deze informatie gebruikt en erover nadenkt. De fysieke nabijheid van de secretariaten vergemakkelijkt deze communicatie en dit permanente uitwisselingsproces. De positionering van het BDF (nota's, brieven, conferenties, ...) heeft het voordeel een onafhankelijke bijdrage te leveren die op een genuanceerde en volledige manier het standpunt weergeeft van het overgrote deel van het Belgische verenigingsweefsel.

b. Met het netwerk van de adviesraden

De versnippering van de bevoegdheden in België laat het BDF niet toe om zijn relaties te beperken tot de NHRPH. De regionale adviesraden zijn volwaardige gesprekspartners van het BDF: ze zijn in 2010 op de trein gesprongen van de rapportering over de toepassing van het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten in België en ze hebben zich op dezelfde manier geëngageerd voor de rapportering over het VN-verdrag.

Er is nog steeds een belangrijke moeilijkheid voor de bijdrage van Vlaanderen, omdat er in Vlaanderen geen handicapadviesraad bestaat. De politiek beweert bereid te zijn om diversiteitsmainstreaming toe te passen bij de uitwerking van beleidsmaatregelen. Dat strekt tot eer van de politiek, maar in de praktijk blijkt dat noch de filosofie van het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, noch de evenwel zeer duidelijke bepalingen ervan (artikelen 4.3, 33), noch het principe van de neutraliteit van de raadpleging worden gerespecteerd. Het is van fundamenteel belang dat de beleidsmaatregelen op het vlak van integratie van personen met een handicap gebaseerd zijn op de behoeften en de uitdagingen van personen met een handicap in het dagelijkse leven EN dat de personen zelf meewerken aan oplossingen die zo goed mogelijk tegemoetkomen aan hun verwachtingen. Anders riskeert men simpelweg voorbij te gaan aan de nieuwe handicapbenadering. Maar hier komen we terecht in de sfeer van de verschillende machten: de politiek ten dienste van/die luistert naar de behoeften van de burgers en de oplossingen die zij voorstellen, buiten het parlement...
?

4. Voorzitterschap – zichtbaarheid handicap – sensibilisering politieke actoren: belofte ingelost

- a. Jaar van de armoedebestrijding: actieve deelname aan de Rondetafelconferentie armoede – oktober 2010

- b. Sociale diensten van algemeen belang – deelname aan het programma van de Conferentie – oktober 2010
Het BDF is erg beducht voor de liberalisering van goederen- en dienstenmarkt. De boodschap om de kwaliteit en de financiële toegankelijkheid van goederen en diensten voor PH te vrijwaren, werd gehoord door het Belgisch voorzitterschap en door de Europese instellingen.
- c. Conferentie over de uitvoering van het Verdrag – november 2010 – deelname van personen met een handicap zelf aan het denkwerk.
- d. Ratificering van het Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap door de Europese Unie. 23 december 2010 betekende het einde voor actief sensibiliseringswerk van het BDF/EDF: de Europese Unie diende op die dag zijn ratificeringsakte in bij de VN in NY. Het Verdrag maakt thans integraal deel uit van de Europese wetgeving en alle instellingen van de EU moeten het in hun bevoegdheidsdomeinen omzetten in wettelijke bepalingen met concrete rechten en plichten voor alle Europese onderdanen.
- e. Ontwerp van "non-discriminatie richtlijn":

Over het ontwerp van "non-discriminatie richtlijn" wordt op het niveau van de Europese Raad onderhandeld sinds Op het niveau van de Europese Raad kan dit type onderhandeling heel verschillend verlopen naargelang van het land dat het voorzitterschap waarneemt. Dat is merkbaar geweest in de loop van 2010.

In de eerste helft van 2010, onder Spaans voorzitterschap, was de gekozen benadering heel voluntaristisch, met de wil om snel tot een erg ambitieuze tekst te komen. Na de eerste zes maanden is men tot de conclusie gekomen dat de standpunten van de lidstaten onverzoebaar waren en dat het niet mogelijk was om op deze basis tot een akkoord te komen.

In de tweede helft van 2010, onder Belgisch voorzitterschap, werd gekozen om telkens kleine stappen te zetten, met de ambitie om vooruitgang te boeken voor een beperkt aantal punten van het ontwerp van richtlijn: de toegang tot bancaire en financiële producten en huisvesting. Het was niet de bedoeling om snel tot een akkoord te komen, maar om het terrein voor te bereiden voor een toekomstig akkoord. Na zes maanden bleken de onderhandelaars voor deze thema's over een correcte stand van zaken van de situatie in de 27 lidstaten te beschikken. De fakkel is nu doorgegeven aan het Hongaarse voorzitterschap, met de hoop op een akkoord in de loop van 2011.

5. De website: een instrument dat de kennisontwikkeling ondersteunt

De ontwikkeling van de website was één van de grote taken voor 2010. Hoewel de tool die op basis van de offerteaanvraag werd gekozen veel voordelen biedt, in hoofdzaak op het vlak van gebruiksgemak (men moet niet in "html" kunnen schrijven), heeft het globale ontwerpproces toch enorme veel tijd gevegd.

- a. Ontwikkeling
 - i. Wat de eigenlijke ontwikkeling betreft, voldoet de tool heel goed aan de verwachtingen van het BDF: hij laat ons toe om op relatief eenvoudige wijze aangename webpagina's aan te maken in 4 talen en mailings te versturen. Alles is zeer toegankelijk, onze website heeft dan ook het "Anysurfer"-label gekregen.
 - ii. De ontwikkeling is globaal genomen probleemloos verlopen.
- b. Zichtbaarheid
 - i. De tool waarover we thans beschikken, biedt ons veel mogelijkheden. Elke lidvereniging beschikt over een pagina waarop ze wordt voorgesteld. De lidverenigingen kunnen aan het secretariaat vragen om nieuwsberichten en links met betrekking tot de activiteiten te publiceren. Dat worden gedaan,

- vanzelfsprekend voor zover het gaat om informatie die te maken heeft met de doelstellingen van het BDF.
- ii. De activiteiten van het BDF worden voorgesteld op basis van verschillende grote thema's. Deze thema's kunnen evolueren met de tijd, afhankelijk van de prioriteiten, de Europese politieke agenda en de grote debatten.
 - iii. Het BDF is online sinds 13/12/2010.
 - iv. Het ontwerp van de website heeft ook geleid tot een aanpassing van het imago van het BDF. Het BDF beschikt nu over een professioneel ontworpen logo.
- c. Versterking van de informatieverstrekking
- i. De website is vooral belangrijk om de communicatie van onze organisatie te kunnen verbeteren.
 - ii. De bezoeker kan op onze webpagina's alle nuttige informatie vinden om te begrijpen wat het BDF is, wat het doet en wat het verdedigt. De bezoeker kan ook ontdekken welke verenigingen deel uitmaken van het BDF.
 - iii. De bezoeker kan op de website vinden wat het BDF voorstaat en verdedigt.
 - iv. De bezoeker kan via de website contact opnemen met het BDF.
 - v. Voortaan wordt Directo verstuurd via de website.
- d. Bijdragen van de verenigingen
- i. Voor de lidverenigingen van het BDF is de internettool van het BDF ook hun tool. Zij hebben de gelegenheid gehad om hun eigen pagina op te maken en ons nuttige nieuwsberichten te bezorgen.
 - ii. Op die manier kan worden getoond wat de verenigingen doen en hoe ze er vanuit ons kleine landje voor zorgen dat ze bij het internationale debat worden betrokken: ze werken samen om zo nuttige vooruitgang te boeken voor alle personen met een handicap.
- e. Versterking van de samenwerking met de NHRPH
- i. De acties van het BDF en de NHRP zullen voortaan gemakkelijker op elkaar kunnen inspelen, al was het maar door het leggen van contacten die aantonen dat het BDF thuis is in de complexe context van de Belgische, Europese en internationale constructie. Het BDF en de NHRPH moeten goed op de hoogte zijn van elkaars acties, zodat ze het zo goed mogelijk kunnen opnemen voor personen met een handicap.
 - ii. De bestaande synergie tussen het BDF en de NHRP moet een voorbeeld zijn voor het opzetten van synergieën met andere representatieve organen, op regionaal niveau bijvoorbeeld.

6. Het BDF staat open

- a. Naar zijn leden toe:
- i. omdat het hun expertise nodig heeft. Cf. Rondetafelconferentie armoede, alternatief verslag over de uitvoering van het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten in België
 - ii. om hun stof tot nadenken te geven: tijdens conferenties en andere discussievergaderingen georganiseerd door zijn leden, heeft het BDF de gelegenheid gehad om zijn kennis over het Verdrag en over de Europese dossiers te delen
- b. Naar het EDF en zijn leden toe:
- i. Actieve deelname aan de RvB en de AV van het EDF
 - ii. Medewerking aan verzoeken van het EDF (redelijke aanpassingen op het werk, gebruik structuurfondsen, mobiliteitskaart, ...)
 - iii. Uitwisseling van goede praktijken met de andere adviesraden:
 1. inclusieve sport – vraag van Spanje
 2. VN-verdrag en institutionalisering – vraag van Frankrijk
 3. Redelijke aanpassingen op het werk – vraag van Hongarije

- c. Naar de Belgische overheden toe: hen sensibiliseren voor de nieuwe benadering van het Verdrag: hoofdzakelijk met betrekking tot de uitwerking van artikel 33.
- d. Naar de Belgische adviesraden toe: structurering van de contacten; hen ondersteunen in hun opdracht
- e. Naar de Europese overheden toe: de bekommernissen op het terrein kenbaar maken
 - i. Europees Parlement – Intergroep PH – juni 2010:
 - 1. Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap
 - 2. Bepalen van de nieuwe Europese strategie voor personen met een handicap
 - 3. De toekomst van de non-discriminatie richtlijn onder het Belgisch voorzitterschap
 - ii. Europese Commissie – december 2010 – toegankelijkheidskaart
 - iii. Europese Raad – Herman Van Rompuy – mei 2010:
 - 1. Europese strategie voor duurzame groei en banen 2010-2020
 - 2. Europese strategie voor personen met een handicap 2010-2020
 - 3. Ontwerp van richtlijn "gelijke kansen voor iedereen"
 - 4. Ratificering door de Europese Unie van het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap
 - iv. Medewerking aan de voorbereiding van de vergadering van het Economisch en sociaal comité van de Raad (EPSCO) – 6 december 2010